

Mál nr. 35/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er starfsmaður féll úr tröppu við það að hnoð í tröppunni gáfu sig.****Gögn.**

1. Málskot, móttækið 25.1.2021, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf V, dags. 5.3.2021, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 27. nóvember 2019 var M, starfsmaður hjá A, að störfum uppi á um 2,5 m háum gámi. Til að komast upp á gáminn hafði M orðið sér úti um frístandandi tröppu til að komast upp á gáminn. Er M var á leið niður af gáminum og stóð í tröppunni gáfu sig hnoð í tröppunni sem leiddi til þess að hann féll til jarðar og varð fyrir meiðslum. Hann var frá störfum næstu tvo daga eftir slysið og leitaði til læknis um hálfum mánuði síðar.

M kveður slysið mega rekja til ófullnægjandi aðbúnaðar og hættulegra aðstæðna á vinnustaðnum. Samkvæmt ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum eigi vinnuveitandi að ganga úr skugga um og tryggja að fyllsta öryggis, góðs aðbúnaðar og hollustuhátta sé gætt á vinnustað og vísar M í því sambandi til 13., 14., 17, 41. og 42. gr. laganna auk 37. gr. Enn fremur vísar M til 1. og 2. mgr. 25. gr. reglugerðar nr. 920/2006 um skipulag og framkvæmd vinnuverndarstarfs á vinnustöðum. Kveður M að stiginn hafi ekki hentað til verksins og verið beinlínis hættulegur og rekja megi slysið til vanbúnaðar tröppunnar en hluti hennar hafi gefið sig þegar hann var á leið niður. Óumdeilt sé að stiginn hafi verið vanbúinn og því hafi M ekki gætt að ákvæðum 5., 6. og 7. gr. reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja auk þess sem vísað er til sérákvæða varðandi notkun stiga í greinum 4.2.1 og 4.2.2 í II. viðauka við reglugerðina þar sem er að finna ákvæði er varða notkun tækja á vinnustöðum. Þá hafi slysið ekki verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins eins og skylt hafi verið samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980. Í ljósi framangreinds telur M að A beri skaðabótaábyrgð á því líkamstjóni sem hann hlaut í slysinu og hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Ekki er um það deilt að hnoð í tröppunum hafi gefið sig með þeim afleiðingum að M féll til jarðar og slasaðist. Samkvæmt fyrirbyggjandi ljósmyndum og öðrum gögnum málsins má sjá að um er að ræða frístandi níu þrepa tröppu þar sem hnoð í lóm á efsta þrepi, sem tengir saman fætur tröppunnar, hafa gefið sig með fyrrgreindum afleiðingum. Ekki er dregið í efa að tröppurnar hafi verið tiltölulega nýjar. Ekkert hefur komið fram sem gefur tilefni til að ætla að yfirmenn A að aðrir starfsmenn A hafi vitað eða mátt vita að hnoðin væru að gefa sig. Tröppurnar voru af viðurkenndri gerð og fullnægði EN131 öryggisstaðli. Efsta þrep tröppunnar hefur verið í lítið eitt lægri hæð en hæð sjálfs gámsins. en handrið eða handfesta í tröppunni náði nokkuð upp fyrir efsta þrepið. Ekki verður annað ráðið en trappa sú sem M notaði umrætt hafi verið fallið vel að því að komast upp á gáminn og niður af honum. Að öllu virtu verður ekki litið svo á að slysið megi rekja til vanbúnaðar á vinnustaðnum, ófullnægjandi verkstjórnar eða annarra atvika sem A getur borið skaðabótaábyrgð á. Þessu breytir ekki þótt slysið hafi ekki verið tilkynnt Vinnueftirlitinu samkvæmt 79. gr. laga nr. 46/1980. Samkvæmt þessu telst M ekki eiga rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A, hjá V,

Reykjavík, 8. apríl 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.